No. 34. 1823.

BREDASCHE COURANT.

ZATURDAG den 23 AUGUSTUS.

F R A N K R IJ K.

Parijs den 16 Augustus. Men houdt het algemeen daarvoor, dat ons ministerie meer en meer het gevaar der onderneming tegen Spanje begint intezien, en zulks wel op het tijdstip, dat die onderneming volkomen met een gunstigen uitslag schijnt bekroond te worden. Men is thans in de nabijheid van Cadix, hetwelk alles bevat, wat men zoekt; maar inderdaad was men bij den eersten stap over de Bidassoa verder dan men nu is. Toen werd men juichend ontvangen door de geloofslieden, wier zaak men had omhelsd, terwijl men nu de wapens moet opvatten, om hen te beteugelen, waarvan het gevolg is, dat op menige plaats, vooral ook te Madrid, de franschen meer door de geloofslieden verwenscht worden, dan immer door de constitutionelen. Door het regentschap te Madrid meenden men wonderen te kunnen doen; maar inderdaad heeft dit regentschap, de partijwoede aanblazende, zeer veel kwaads gesticht, en het is thans zelfs reeds zoo ver gekomen, dat hetzelve niet meer dan in naam erkend wordt, en maatregelen genomen en overeenkomsten gesloten worden, lijnregt strijdig met de bedrijven en dekreten, welke hetzelve genomen heeft. De gevangenen wegens staatkundige gevoelens worden in onderscheiden steden, ondanks alle tegenkanting van de onderhoorige gezagvoerders des regentschaps, en van dit ligchaam zelven, door de fransche bevelhebbers, in vrijheid gesteld; en willen de geloofsbesturen aan het graauw de kastijding en plundering van andersdenkenden vergunnen, zoo treed de fransche krijgsmagt tusschen beiden, om zulks te beletten. Het regentschap neemt een dekreet, dat alle eeretitels, ambten, rangen, onder de constitutionele regering verkregen, nul en van geener waarde zijn; maar de fransche generaals sluiten met de constitutionele spaansche bevelhebbers overeenkomsten, waarbij aan deze en derzelver onderhoorigen het behoud van waardigheden en rangen wordt verzekerd. Het regentschap doet de constitutionele militie in massa in den ban en bepaalt, dat dezelve zal vervolgd worden; maar van de fransche zijde wordt met *Ballesteros* eene overeenkomst gesloten, dat de militie vrijelijk kan naar huis gaan en bescherming en veiligheid zal genieten. Het regentschap, eindelijk, stelt, bij alles, op den voorgrond, de vervolging van andersdenkenden; maar de fransche generaal *Molitor* sluit met *Ballesteros* een verdrag, dat noch deze, noch deszelfs onderhoorigen om hunne geopenbaarde staatkundige gevoelens zullen gemoeid worden. De regtzinnige geloofszaak alzoo, bij de franschen voor het tegenwoordige genoegzaam nul geworden zijnde, wordt het gejuich bij de onverbiddelijke geloofslieden ter hunner eere ook nul, niet alleen, maar zien deze daarenboven in de franschen eene hinderpaal tegen de bereiking van hun doel, hetgeen, zoo zij nog lang, half geloovig en half constitutioneel, wandelende in Spanje blijven, noodlottige gevolgen voor hen moet hebben. De constitutionelen in Spanje, op hunne beurt, kunnen nimmer opregte vrienden der franschen worden, zoo lang deze de geloofszaak maar eenigzins, al is het nu niet in hare volkomene regtzinnigheid, aankleven, en ook maar in de toekomst de heerschappij der geloofslieden te vreezen geven; met het gevolg, dat de constitutionelen steeds zullen blijven trachten het spel te winnen, waaraan zij op den langen weg niet hebben te wanhopen. Voeg hierbij, dat de verwoedheid tusschen de beide partijen in Spanje, na de komst der franschen niet af- maar sterk toegenomen is, en het wordt duidelijk, dat ons ministerie groote reden heeft om over de spaansche zaak bekommerd te wezen, zonder dat hetzelve nog het oog behoeft te slaan op de millioenen, die zij ons kost. Het is dan ook zeer waarschijnlijk, dat men met het gouvernement te Cadix, waarvan de verovering steeds een vraagstuk blijft, inderdaad tot schikkingen zoekt te komen, en de ministeriele bladen geven daarvan voorloopig iets te verstaan, daar zij bij herhaling verzekeren, dat de gematigde partij in de cortes thans heerschende is en de koning, ten gevolge daarvan, alle gewenschte vrijheid geniet. Men gelooft, dat niet meer dan de waarborg van Engeland vereischt wordt, opdat die schikkingen werkelijk tot stand komen.

— Gelijk te berekenen was, de uit Madrid medegedeelde tijding van het overgaan van Cadix en de inscheping der cortes is ongegrond. De ministeriele bladen melden zulks heden, en berigten tevens, dat de geheele koninklijke familie den 6 nog velvarend te Cadix was, en er alle vrijheid genoot.

De hertog *van Angoulême* was den 10 dezer te Andujar, en zou den 16 te Port St. Maria, in de nabijheid van Cadix, aankomen. Een ministerieel blad meldt van den hertog het volgende: „ Ik kan u de geestdrift niet beschrijven, welke onze troepen en de bevolking dezer streken bezielt, bij de aanschouwing van den prins, die de afgod der dapperen is, wier gevaren, vermoeijenissen ontberingen op de rotsen van Sierra-Morena hij deelt; even als *Alexander* heeft hij uit eenen helm willen drinken, en hij heeft zich te midden der soldaten ter ruste gelegd op het weinige stroo, dat men kon vinden.

De generaal *Donnadieu* is den 11 te Toulouse aangekomen. Hij begeeft zich eindelijk naar de baden van Barèges.

Parijs den 17 Augustus. De liberalen meenen, dat de zaken zoodanig in Spanje geschapen staan, dat men nog wel genoodzaakt zoude kunnen wezen, om met de Cortes te onderhandelen, ten einde eene soort van constitutionelen regeringsvorm te vestigen, waarbij de inquisitie wordt afgeschaft enz. enz. De hevige antiliberalen, en wel inzonderheid de partij, die men meent, dat door de Jesuiten wordt bestuurt, willen niets van eene constitutie hooren; deze willen, dat men geene rust of vrede kan vestigen, zonder het wegzenden van alle ambtenaren, welke immer constitutionele gevoelens hebben gekoesterd; zonder het ontwapenen van alle de constitutionele inwoners, en zonder het voorbeeldig straffen van eenige voorname wederspannelingen tegen den troon en de geestelijkheid. Zij willen spaansche legerbenden van het geloof met de uitoefening van een en ander belasten en de fransche armeeën des noods als hulptroepen daartoe gebruiken.

Ter beurze stelt men zich den uitslag vrij gunstig voor. De spaansche renten zijn van 36 tot 48 geklommen, op het gerucht, dat het regentschap, geen geld kunnende bekomen, besloten zoude hebben, dat de houders van de constitutionele obligatien dezelve voor een derde in eene geldleening der koningsgezinden zullen kunnen plaatsen.

Bajonne den 12 Augustus. Volgens bijzondere berigten uit Madrid van den 7 dezer wilde men aldaar in 't zekere onderrigt zijn, dat de constitutionele regering van Cadix genegen was, om in onderhandeling te treden, ten einde eene wijziging te maken in de bestaande grondwet, waarbij twee kamers van wetgeving werden ingevoerd en de verkoop der zoogenaamde nationale eigendommen werd in stand gehouden. — De hertog *van Angoulême* heeft last gegeven, dat alle personen, welke, uit hoofde van staatkundige gevoelens gevangen mogten zijn gezet, in vrijheid zouden worden gesteld. In Madrid is echter aan dit bevel nog niet voldaan geworden. Men meende evenwel, dat deze toestand niet lang zoude duren. Het regentschap heeft begrepen, zijne vroegere bevelen, omtrent het vervolgen van personen, welke tot de nationale militie behoord hebben, te moeten intrekken of wijzigen, docht heeft tevens bevolen, dat onder deze vrijstelling niet verstaan worden de ambtenaren, die de constitutie hebben bezworen, en de leden der geheime genootschappen, welker aantal zoo groot is, dat op deze wijze nog een wijd veld voor eigendunkelijke maatregelen blijft open gelaten.

GROOT-BRITTANNIE.

Londen den 16 Augustus. De jongste berigten uit Portugal zijn van den 30 Julij. Graaf *Rio Maijor* is aan boord gegaan van eene oorlogs-korvet, ten einde naar Brazilie te stevenen en aldaar, zoo mogelijk, de vorige betrekkingen met het moederland weder, op de eene of andere wijze, aanteknoopen. — De ministerielen verzekeren voor het overige, dat, ondanks de eenstemmigheid met welke de laatste omwenteling is tot stand gebragt, echter in dat land nog zaden van burgertwist worden gestrooid, welke aanleiding geven, om te vrezen, dat de portugeesche regering welligt genoodzaakt zal zijn, *vreemde hulp* interoepen.

Zij geven, ten bewijze daarvan op de navolgende bijzonderheden, vervat in een brief uit Lissabon van den 29 Julij: „ De overdrevenheid van sommige koningsgezinden, en bepaaldelijk in de noordelijke provincien, verliest veel van hare waarde, sedert zij door hare buitensporigheid allerhande wanorde doet ontstaan, die de menigte verontrust en dezelve wel eens zoude kunnen brengen tot eene regeringsloosheid, welker gevolgen niet minder geducht zouden wezen dan die der dwingelandij. Men gevoelt ligtelijk, dat een zoo onbedachtzaam gedrag niet alleen gestrenge maatregelen zoude vereisschen tegen de schuldigen, maar zelfs eene veel grootere ramp kunnen te weeg brengen, de tusschenkomst namelijk van eene vreemde magt, ten einde onze burgerlijke twisten te beslechten. — Wij hebben de eer genoten van eene factie, welke den troon en het altaar vijandig was, zonder buitenlandsche hulp, te bedwingen; — zouden wij dan de geallieerde mogendheden reden geven, om te denken, dat de rust, zonder de hulp harer legers, niet op den duur konde gevestigd worden? — De bewerkers van deze onlusten matigen zich een gezag aan, 't welk hun niet toekomt; zij zullen de gestrengheid der wet ondervinden. Het gouvernement des Konings is gereed alle gegronde klagten aantehooren."

(*Het vervolg op den kant van deze bladzijde*)

N E D E R L A N D E N.

Breda den 22 Augustus. Naar wij vernemen zal de heugelijke dag der verjaring van onzen geliefden Koning, ook alhier, aanstaanden zondag, plegtig worden gevierd, zoo door het houden eener groote parade, het uitsteken van vlaggen, het bespelen des carillons, als door een prachtigen maaltijd, ten huize van *I. Peeberg*, waarop alle civiele en militaire autoriteiten en overige ambtenaren genoodigd zijn.

M E N G E L I N G E N.

ZEDELIJKE BESMETTING.

De zedelijke besmetting van den heer *de Chateaubriand* geeft aanleiding tot velerlei opmerkingen. Er is nog eene soort van die besmetting, waarop hij misschien geen acht heeft geslagen, namelijk het wantrouwen tegen de koningen in landen, waar omwentelingen in het staatsbestuur plaats grijpen, die tegen de willekeurige magt inloopen. De kiem van die besmetting ligt in de geschiedenis van Napels. Aldaar had de koning plegtig, ten aanhoore des volks, gezworen, dat hij eene ingevoerde constitutie getrouw blijven, en handhaven zou. Te Laijbach wordt een congres belegd, om over de omwenteling, waaraan die constitutie hare geboorte verschuldigd was, vonnis te vellen. Zijne Ciciliaansche Majesteit krijgt aanzoek om voor dit congres te verschijnen. Dit aanzoek wordt aan het constitutionele parlement medegedeeld en bij hetzelve overwogen. Men neemt in aanmerking, dat geen de minste grond behoore gegeven te worden aan het vermoeden, als of de koning in zijne handelingen niet zedelijk vrij ware, uit hoofde dit vermoeden de toorn zou ontsteken van een congres, welks leus is: *vrijheid der vorsten;* — men besluit derhalve de toestemming te geven tot het vertrek des konings naar Laijbach. Z. M. gaat derwaarts. Alvorens echter den Napolitaanschen bodem te verlaten, geeft Z. M. aan eene commissie uit het het parlement nog de verzekering, dat, wat er ook gebeuren moge, hij de nieuwe orde van zaken zou voorstaan. Z. M. komt te Laijbach. Dadelijk worden er raadsvergaderingen gehouden, en de uitslag daarvan is: — onverwijlde vernietiging van constitutie en parlement in Napels. De executie van dit besluit wordt aan eene Oostenrijksche armee opgedragen. Zijne Siclaansche Majesteit volgt deze armee achterop; en doet proclamatien, dat men tegen de Oostenrijkers niet vechten, maar dezelve als vrienden ontvangen moet. *Zijn zoon*, de kroonprins, inmiddels regent des lands, gelooft aan de echtheid dier proclamatien niet, vuurt de Napolitanen aan, om voor vrijheid en onafhankelijkheid te strijden, en het Napolitaansche leger krijgt last

(*Het vervolg op de andere blads.*)

om tegen de Oostenrijkers te vechten. Dit leger wordt door de Oostenrijkers verstrooid, Napels door hen bezet, en constitutie en parlement werden een lijk. Nu gelooft ook de kroonprins wezenlijk aan de echtheid der proclamatien, en komt met genoegen te voorschijn, om de Oostenrijkers door de straten der hoofdstad te zien defileren. Wie een voornaam aanklever der constitutie, (carbonaro) is, moet zich wegmaken, wil hij het schavot ontkomen. Al de carbonari kunnen echter niet vlugten, en men gunt aan de lazaroni van Napels het vermaak, om een aantal derzelven, zoo maar voor de vuist uitgekipt, op ezels gezeten, langs de straten der stad te geesselen, sommigen dat zij er dood bij nedervallen...... Zijne Siciliaansche Majesteit komt terug, vernietigt alles, wat aan de invoering der constitutie zijne geboorte is verschuldigd, en stelt een vrijmagtig bestuur daar, waarvan de eerste leden, de ministers, uitmunten in vijandschap tegen de carbonari, zoo zelfs, dat Zijne Siciliaansche Majesteit, in overeenstemming met den Oostenrijkschen gezant, zich verpligt heeft gezien, hen weg te zenden en meer gematigde lieden in hunne plaats aan te stellen. Dit alles nu halen wij geenszins aan, om eenigen blaam op den koning van Napels te werpen; Zijne Siciliaansche Majesteit zal gewis voor alles zijne gewigtige en wijze redenen gehad hebben; wij komen op deze daadzaken, door de dagbladen in der tijd wereldkundig gemaakt, slechts terug, om de zedelijke besmetting, welke door de Napolitaansche geschiedenis, voorzeker tegen den wil des konings, ontstaan is, te betoogen.

Die besmetting is in Spanje allerduidelijkst geworden.

Over dit land wordt te Verona de vierschaar gespannen. Wij gelooven nog, dat het eene Spaansche streek was hetgeen de erentfeste Pruissische staats courant bij die gelegenheid uit Spanje had vernomen en in goeden ernst aan zijne vrienden mededeelde, dat, namelijk, Z. M. de koning van Spanje was uitgenoodigd, om ook op het congres te Verona te komen; maar de zaak had evenwel hare juiste beteekenis, en kan niet wel op iets anders gezien hebben, dan op het gebeurde te Napels. Zonder dit, zoude men waarschijnlijk er niets gevaarlijks, althans niets satiricks, in gezien hebben, dat de koning van Spanje, die plegtig de constitutie bezworen heeft, zijne broeders te Verona ging bezoeken om daarvan persoonlijk een verhaal te doen en een familiaar gesprek over de huishoudingen te voeren. Maar nu willen de Spanjaarden zeggen: ge moest onzen koning ook vragen, om op het congres te verschijnen, onze cortes zouden dat, gedachtig aan Napels, dadelijk toestaan! Offschoon men nu geenszins in ernst *mag* gelooven; dat Z. M. de koning van Spanje, al ware hij naar Verona gegaan, de constitutie zou verloochend hebben, bewijst dit historietje toch maar al te zeer, wat er al zoo in het hart der spanjaarden omgaat; hoe zeer zij door wantrouwen in koningswoorden zijn aangestoken.

Uit Verona doet men de tederste verklaringen omtrent Spanje: niets gaat de leden van 't congres meer ter harte, dan het heil van het spaansche volk; doch men verlangt slechts, dat de koning voor een oogenblik vrijmagtig worde gemaakt. Een allereenvoudigst verzoek. Dan hier zweefde dadelijk weder de geschiedenis van Napels den spanjaarden voor den geest; zij besloten, zonder de minste complimenten, kortaf het gedane verzoek van de hand te wijzen: en wilden zich alzoo zelfs niet een oogenblikje aan de vrijmagt van den koning wagen.

De heer *de Chateaubriand* maakt een waar dichterlijk plan en wil den koning van Spanje en den hertog *van Angoulême*, ieder aan het hoofd van zijn leger, aan de oevers van de Bidassoa doen verschijnen, om een verbond te sluiten en het geluk van Spanje en Frankrijk te bevestigen. *Orfeus* vermogt de woeste grieken te treffen; maar de spanjaarden blijven koud voor de roerendste voorstellingen, wanneer het lot van Spanje alleen in handen van den koning moet worden gesteld. Zij versmaden het plan van den heer *de Chateaubriand*, en durven, op Napels ziende, het vermoeden opvatten, dat hun koning zich achter het fransche leger begeven, en hen gelasten zou, om de franschen, als vrienden, constitutie en cortes naar Palermo te laten zenden.

De hertog *van Angoulême*, aan het hoofd van een fransch leger, in Spanje zullende trekken, doet eene proclamatie, die het hart van den verstoksten mensch moest vermurwen; maar de spanjaarden, aan Napels gedachtig, zijn al vast met den koning op reis naar Sevilie, om straks met hem naar Cadix te gaan; zij willen naar niets luisteren, en, spreken de franschen van de grootte zaligheid als de koning vrijmaglig gemaakt is, zoo verklaren zij zulks integendeel voor het grootste onheil, waarvan het ezeltje rijden en geesselen, op sententie van het graauw, slechts voorstukken zouden wezen.

Alles zoo vele bewijzen van de voorgestelde zedelijke besmetting, van wantrouwen in konings-woorden en konings-eeden; een wantrouwen, dat wij als hoogstgevaarlijk beschouwen, en waardoor de hedendaagsche staatkunde, als de oorsprong daarvan, zich zwaar verantwoordelijk stelt.

MARKT-PRIJZEN der Stad Breda,

van den 22 Augustus 1823.

		Gl.	Cs.
Het Mudde Tarwe	f	7:	90
——— Rogge.	Oude	5:	98
	Nieuwe	4:	55
——— Gerst (winter).		00:	00
——— Boekweit		4:	38
——— Haver		00:	00
Fijn Tarwe Meel of Bloem Ned. pond.		00:	28
Grof ——— idem		00:	14
Boter ——— idem		00:	$47\frac{1}{2}$
Zand Aardappelen (Vat of Mudde		00:	00
't ½ Ned. pond Fijn Tarwe Brood		00:	14
De 1 ——— Grof. idem.		00:	14
De 1 ——— Boekweit		00:	15
De 3 ——— Rogge Brood		00:	22
Het Ned. Pond Rundvleesch		00:	40
——— Kalfsvleesch		00:	45
——— Schapenvleesch		00:	50
——— Versch Varkenvleesch		00:	$42\frac{1}{2}$
——— Gerookt idem		00:	75
Het 500 pond Hooi		00:	00
——— Stroo (Rogge)		00:	00
Het 1000 Eiken Telhout		2:	50
——— Doof Hout		1:	85
De Kar Spaanders		3:	10
——— Struiken		3:	35
De 100 Mutsaard		2:	87

(30 in 't last.)

ADVERTENTIEN.

BEKENDMAKING.

BURGEMEESTEREN der Stad BREDA, brengen ter kennisse van de gegadigdens, dat de aanbesteding van de Leverancie van *Olij*, en het onderhoud der *Stads-Lantaarns*, tegen den 21 dezer maand geannonceerd op dien dag, geen voortgang gehad hebbende, als nu de voormelde aanbesteding op Donderdag, die wezen zal den 28 dezer maand Augustus, des middags ten twaalf ure, ten Stadshuize van *Breda* zal geschieden. — En dat de veranderde condities van Aanbesteding inmiddels ter Stads Secretarijen op de gewone dagen en ure voor een ieder ter inzage voorhanden zullen zijn.

BREDA den 21 Augustus 1823.

Ter Ordonnantie van Burgemeesteren;

De Secretaris der Stad,

OUKOOP.

In naam des Konings en van wege het Geregt.

VERKOOPING

Ter Rolle van Geregtelijke Uitwinningen bij de Regtbank van Eersten Aanleg, te Breda,

Van eene Stede, bestaande in:

1°. Eene HUIZINGE, ACHTER HUIZINGE, STALLINGE en verdere gebouwen, HOF, WEIDE en ERVE, groot circa 43 Roeden. [300 Roeden oude Ettensche Maat], gelegen op *Vossen Hol*, onder Etten, Arrondissement *Breda*, belendende oost het volgende parceel, zuid de wed. en Kinderen P. S. van der Sande, west den weg en noord H. A. Rombouts.

2°. Een parceel BOUWLAND, groot circa 53 Roeden, (een gemet, 70 Roeden oude Maat), gelegen als voor, in de Ettensche Sprang, belendende oost C. C. de Cooter, zuid A. P. Luijcks C. S, west eigen erve en A. A. Ooninex.

3°. Een parceel ZAAILAND, gelegen als voor, in den *West Polder*, groot circa een Buinder, 15 Roeden, (800 Roeden oude Maat) belendende oost den weg, zuid L. R. van Eekelen en M. Tak, west de Erven de Wed. Moerings en noord Maria Cornelis Aart en anderen.

4°. Een parceel WEIDE, groot circa 93 Roeden, twee gemeten (50 Roeden oude Maat) gelegen als voor in de Laak-Riool in den *West-Polder*, belendende oost Antonie Leyten en J. Kerstens, zuid Adriaan Cornelis Gelijns, west de Kinderen Verhaast en noord Lambrecht Cornelis van Eekelen.

5°. Twee derdeparten in een parceel BOSCH, groot circa zeven en dertig Roeden of 250 Roeden oude Maat, gelegen als voor, op *de Klappenberg*, belendende oost J. J. van Zundert, zuid den weg, west en noord Pieter Boogers.

6°. Een parceel HEIDE, groot omtrent twee Buinders, 60 Roeden, (twee Buinders oude Maat) gelegen als voor op *Munneken Heide* bij Vossendal.

7°. Een parceel WEIDE, groot circa een Buinder 30 Roeden, (een Buinder oude Maat) gelegen onder de Gemeente *'s Princenhagen*, Arrondissement als voor, in den *Angel*, belendende oost en west Adriaan Bax, zuid .... Bierstekers en noord de Kinderen Gerardus Roels.

Alles in gebruik bij de Eigenaren.

De voorschrevene Goederen zijn gearresteerd ter rekwisitie van den heer Mr. *Cornelis Wilhelmus van Gils*, Rentenier, wonende te Breda, die tot zijnen Procureur heeft gesteld *W. van den Ham*, Procureur bij de voors. Regtbank en wonende te Breda; ten lasten van *Adriaan Jansse Gelijns*, Bouwman, en zijne huisvrouw *Johanna Cornelis Boogers*, wonende te Etten; bij Proces-Verbaal van den Deurwaarder *Cornelis Pieter van Gulick*, Deurwaarder bij gezegde Regtbank mede wonende te Breda, bij Proces Verbaal van den tweeden April 1823, behoorlijk geregistreerd en overgeschreven ten Kantore der Hijpotheken te Breda den volgenden dag, en ter Griffie van welgemelde Regtbank den vijfden April daaraanvolgende, en zijnde van hetzelve Proces-Verbaal, op den tweeden April 1823, Kopiën gelaten aan de heeren *J. B. Grevers*, Griffier van het Vrede Geregt van het Kanton *Oudenbosch*, *J. van de Riet*, Schout der Gemeente van *Etten*, *W. van den Ham*, loco Griffier van het Vrede-Geregt van het Kanton Breda, en *J. A. Simon*, Secretaris van de Gemeente *'s Prinsenhagen*, namens den Schout derzelve Gemeente, die hetzelve Verbaal hebben geviseerd.

De finale toeschatting zal plaats hebben, ter Rolle voorschreven op Maandag den zesden October 1800 drie en twintig, des voormiddags ten tien ure.

Bij de voorloopige toeschatting zijn de voorschreven Goederen toegeschikt aan den Procureur Executant voor den gestelden prijs van drie honderd guldens.

De Procureur van den Executant,

VAN DEN HAM.

VERKOOPING VAN VASTE GOEDEREN ONDER GINNNEKEN.

Mr. L. BEENS, Openbaar Notaris, residerende te Breda, zal op Maandag den 1 September 1823, des namiddags om vier ure, ten huize en herberge van MARTINUS VAN MIERT in *het Rood Hart* te Ginneken, ten verzoeke van de Erfgenamen van wijlen JOSEPHUS WAGEMAKERS en GEERTRUDA VAN MIERT, publiek en voor allen man, opveilen en veertien dagen daarna, finaal verkoopen, de navolgende Vaste Goederen:

Eerste Koop. Eene HUIZINGE, STALLINGE, SCHUUR, BAKHUIS, HOF en DRIES, gestaan en gelegen aan den Steenweg te *Ulvenhout* onder *Ginneken*, groot omtrent 200 Roeden of 6458 Ellen, belendende oost den Steenweg, zuid Cornelis Verdaasdonk, west den volgenden koop en noord Abrahaham Meeren. Vrij van Renten præter chijns.

Tweede Koop. Een parceel ZAAILAND, genaamd

(*Het vervolg op den kant van deze bladz.*)

Peer Jannen Dries, gelegen als voor, groot omtrent 200 Roeden of 6458 Ellen, oost den voorgaanden koop en zuid, west en noord Abraham Meeren, vrij als voor.

Derde Koop. Een parceel ZAAILAND, genaamd *de Boomkens*, gelegen als voor, groot ruim een Buinder of omtrent 12917 Ellen, oost den tweeden Koop, zuid de Weduwe Hendrik Meeren, west de Domeinen en noord Abraham Meeren. Vrij als voor.

Vierde Koop. Een parceel ZAAI- en WEILAND, genaamd *de Lange Beek*, gelegen als voor, groot omtrent 500 Roeden of 16146 Ellen, oost de Weduwe Hendrik Meeren, zuid de Beek, west den heer van den Schalbboom en noord Jacobus Boomaars. Vrij als voor.

Vijfde Koop. Een parceel ZAAILAND, genaamd het *Hoek Akkerke*, gelegen als voor, groot omtrent 200 Roeden of 6458 Ellen, oost en noord Abraham Meeren, zuid Jacobus Boomaars, en west de Weduwe Hendrik Meeren. Vrij als voor.

Zesde Koop. Een parceel ZAAI- en WEILAND, genaamd *de Lage Stede*, gelegen als voor op Geersbroek, groot omtrent 500 Roeden of 16146 Ellen, oost en zuid Egidius Aarts, west Jan Zoethout en noord de Weduwe Hendrik Meeren. Vrij als voor.

Zevende Koop. Een parceel HEIDE, gelegen als voor in *'t Broek*, groot omtrent 200 Roeden of 6458 Ellen, oost de Domeinen. zuid Mattheus van Eijl, west Jan Heijblom en noord den heer van den Schallboom.

Achtste Koop. Een parceel HEIDE, gelegen als voor, groot omtrent 300 Roeden of 9688 Ellen, oost de Domeinen, zuid den heer van den Schallboom, west de Straat en noord Pieter Prinsen.

Nadere onderrigting te bekomen ten kantore van gemelden Notaris.

§ § Te HUUR om terstond te kunnen aanvaarden, § een klein BUITENHUIS, bestaande in vijf Beneden- en twee Boven-kamers, Opper-kamertje, en Keukens, met twee Tuinen, staande en gelegen onder *Ginneken* bij *Heusdenhout*, een half uur van *Breda*, en vijf minuten van den Grooten Weg op *'s Hertogenbosch*. Adres met gefrankeerde brieven, bij den Notaris VAN ALPHEN te *Dongen*.

*** Bij F. B. HOLLINGERUS PIJPERS, *alléén gekwalificeerd Kollekteur* der Koninklijke Nederlandsche Loterij, op de Groote markt te Breda, zijn zoo geheele als gedeelten van Loten, voor de tweede Klasse der 129e Loterij te bekomen, waarvan de trekking op Maandag den 1 September aanstaande, zal beginnen, als:

In Koop Alle Klasse.		*In Huur voor de tweede Klasse.*	
Heel Lot	f 92-0-0	Heel Lot	f 9-0-0
Half Lot	- 46-0-0	Half Lot	- 4-10-0
Quart Lot	- 23-0-0	Quart Lot	- 2-5-0
Achtste Lot	- 11-10-0	Achtste Lot	- 1-2-8
Zestiende Lot	- 5-15-0	Zestiende Lot	0-11-4

Ten Kantore voornoemd word ook *Generaal Kontraboek* gehouden en kan men *gratis* conditiën bekomen.

Te BREDA, bij W. VAN BERGEN en COMP. Boekdrukkers en Boekverkoopers.